

Volharding – Hoop in tijden van Corona

Daar zitten we dan... Thuis in ons kot, samen zoeken we God... Ik kijk nu al uit naar de eerste zondag dat we weer echt samen mogen komen... Dat moet toch gevierd worden, die eerste zondag? Ik ben benieuwd naar alle ideeën die er ongetwijfeld zijn! Alleszins iets hoopvol om naar uit te kijken... En hoop, jawel, dat is waar ik het vanmorgen over wil hebben... Hoop... Angst... Onzekerheid... Crisis...

We ervaren deze periode allemaal anders. De ene verliest werk, de andere ervaart meer eenzaamheid dan anders... De ene werkt in de zorg, en is misschien bang voor wat er nog aan komt, en weer een ander heeft te maken met ziekte in de familie... Of erger, overlijden... Allemaal ervaren we deze periode anders... Angst... Crisis... Onzekerheid... is er Hoop...

Wat doe je in tijden van crisis en onzekerheid? De meeste mensen slaan dan, terecht, de Psalmen open... Kom je echter uit de Vergadering van Gelovigen zoals ik, dan sla je eerst het boek Openbaring open... Een boek over broeders en zusters is Angst... Crisis... Onzekerheid... Net als wij... Maar het is ook een boek over Hoop!

Broeders en zusters in verdrukking, crisis en moeilijke omstandigheden. Een boek dat als je de rode draad volgt, als je de grote lijn volgt, bij uitstek een boek is van... Hoop. Een boek van Hoop, en nog meer, een boek van volharding. Over die Hoop en die Volharding wil ik vanmorgen met u nadenken.

Ik wil beginnen met de woorden van Paulus uit Romeinen 15:5.
"En **de God van de volharding** en van de vertroosting moge u geven onderling eensgezind te zijn in overeenstemming met Christus Jezus".
2x lezen

Het lezen van dit vers alleen al is een volwaardige preek... Toch is er wel iets meer te zeggen.

Want wat is volharding, wat betekent het? Een ander woord hiervoor is standvastigheid. Het heeft te maken met het *niet afwijken van je weloverwogen doel en vasthouden aan je geloof, ongeacht wat voor lijden en beproevingen je staan te wachten.*

Nu kerken sluiten en we meer dan anders op onszelf zijn aangewezen, is die volharding cruciaal. Sommigen van ons hebben een gezin en kunnen al het nieuws rondom Corona direct delen met elkaar. Een enorme troost... Als je alleen bent is dat een enorm gemis, zeker in deze onzekere tijden. Daarom misschien voor hen nog meer dan voor anderen wens ik hen de zegen toe van de God van de volharding en vertroosting!

Dan gaan we nu naar het boek Openbaring. Johannes ontvangt in het laatste boek van de Bijbel de Openbaring van Jezus Christus. Johannes leefde destijds ver weg op het eiland Patmos, toch komt hij heel erg dichtbij wanneer hij schrijft in Openbaring 1:9.

“Ik, Johannes, die ook **uw broeder ben en deelgenoot** in de verdrukking en in het Koninkrijk en in de **volharding van Jezus Christus**, was op het eiland genaamd Patmos, omwille van het Woord van God en het getuigenis van Jezus Christus.”

Johannes is onze broeder, gelijk aan ons... Meer nog, hij identificeert zich als deelgenoot in de verdrukking. Deelgenoot en broeder in verdrukking, het Koninkrijk en de volharding van Jezus Christus! Johannes leefde op het eiland Patmos, zonder kerk... Ook hij geloofde op een eiland...

Ik hoop dat u inmiddels de ongekende zegen inziet die we tot enkele weken geleden kende: naar de kerk gaan! Nu worden we

geconfronteerd met iets dat voor miljoenen christenen vandaag de dag, en nog eens miljoenen doorheen de geschiedenis normaal was: geen kerk... een gesloten kerk... Het is nu de derde zondag zonder kerk... Johannes staat in dat gemis van de kerk naast ons. En blijft de komende weken als de kerk gesloten is naast ons staan. Over de volharding van Jezus Christus komt hij later in het boek Openbaring terug.

Eerst schrijft Johannes in het boek Openbaring zeven brieven aan lokale kerken in het gebied dat we nu als Turkije kennen. Ook hier komt volharding regelmatig terug. Aan de eerste gemeente, die van Efeze schrijft Johannes in Openbaring 2:2-3

“Ik ken uw werken, uw inspanning en **uw volharding**, en weet dat u slechte mensen niet kunt verdragen, en dat u hen op de proef hebt gesteld die van zichzelf zeggen dat zij apostelen zijn, maar het niet zijn, en dat u hebt ontdekt dat zij leugenaars zijn. En **u hebt moeilijkheden verdragen, en volharding getoond**. Om Mijn Naam hebt u zich ingespannen en u bent niet moe geworden.”

Deze gemeente toonde volharding in moeilijke tijden. Ze verdragen moeilijkheden, en tonen in dat alles volharding. Ze gingen niet bij de pakken neer zitten maar toonde volharding en werden niet moe.

De volgende brief waar volharding genoemd wordt is de vierde brief die is gericht aan de gemeente in Thyatira. In Hoofdstuk 2:19 lezen we:

“Ik ken uw werken, de liefde, het dienstbetoon, het geloof, **uw volharding** en uw werken, en ook dat de laatste meer zijn dan de eerste.”

Het positieve in deze gemeente is in deze tijden zeer actueel. God heeft een aantal zeer positieve zaken opgemerkt in deze gemeente. **Liefde, Dienstbetoon, Geloof, Volharding en Werken.** Dat werken twee keer wordt genoemd is vrij logisch denk ik. Al deze zaken vereisen namelijk een inspanning. Ze komen niet vanzelf. Liefde is een werkwoord, dat vraagt activiteit en geen passiviteit. Voor dienstbetoon moet je ook iets doen. Volharding vraagt vaak een inspanning en komt ons niet aanwaaien. En geloven is ook niet altijd eenvoudig, dat dient onderhouden te worden. In deze tijden zijn liefde, dienstbetoon, geloof en volharding vier zaken waarop we ons mogen richten.

We mogen in tijden van angst liefde tonen. Liefde drijft angst uit. Als christenen mogen we verder gaan dan alleen geen angst hebben. Op woensdag verscheen er een artikel op de website van de VRT waarin gesproken werd over een dieper liggend probleem in de samenleving dat nu naar de oppervlakte komt: chronische angst in de samenleving.

Wij mogen hiervoor iets in de plaats zetten: liefde! En toch, ik zeg dat wel gemakkelijk, dat we geen angst hoeven te hebben... Ik ben nog altijd van mening dat we geen angst hoeven te hebben, maar we mogen het wel hebben... Je hoeft je er niet voor te schamen... We zijn geen supermensen als christenen, ook wij hebben angsten... Juist als je nu angst voelt, mag je weten dat God jou allereerst vertroosting geeft, en vervolgens volharding. Ik moet denken aan een lied van Mattijn Buwalda "Nooit ver bij jou vandaan". Hij zingt:

Nu weet je hoe het voelt

Als alle touwtjes plotseling uit je handen zijn

Je weet altijd te laat wanneer het lijden komt

't Is lastig vechten want je ligt als eerste op grond

Maar midden in de storm roep ik je naam

*Ik laat je niet verloren gaan
Ik weet het donker is soms zo dichtbij
Dat je twijfelt of je ogen wel open zijn
Maar 'k ben nooit ver bij jou vandaan*

*Hoe de weg ook loopt
Ik hoor sowieso
Ik hoor sowieso bij jou*

*Ik ben nooit ver bij jou vandaan
En ik roep je naam*

Terug naar **Liefde, Dienstbetoon, Geloof, Volharding en Werken**. Een uiting van de liefde is dienstbetoon. Mogelijkheden te over in deze tijden! En dan ons geloof... Ons geloof wordt op de proef gesteld, zeker als je alleen bent... Zeker nu de kerken sluiten... Het vraagt inspanning om ons geloof in een Goede God brandend te houden. We mogen God vragen om ons volharding te geven! En, we mogen elkaar hierin helpen en ondersteunen!

Ik moet denken aan de drie dingen die ons resten in tijden als deze:

Geloof, Hoop en Liefde. We kennen dit vooral uit het gedicht van Paulus in de brief aan de Korinthe waar hij schrijft: "Ons resten: Geloof, Hoop en Liefde". Paulus gaat hier in andere brieven dieper op in. En, dan blijken geloof, hoop en liefde een actieve bezigheid te zijn! Denk aan 1 Thessalonicenzen 1: 2-3 waar hij schrijft:

"Wij danken God altijd voor u allen, wanneer wij aan u denken in onze gebeden, en zonder ophouden denken aan het **werk van uw geloof**, de **inspanning van uw liefde** en de **volharding van uw hoop** op onze Heere Jezus Christus, voor het aangezicht van onze God en Vader."

Geloof is minder passief dan we denken. Eenmaal dat God ons het geloof door de Heilige Geest heeft gegeven vraagt het werk van ons. Werk om het te onderhouden, werk om het te uiten. Liefde vraagt ook om inspanning, het moet handen en voeten krijgen. En de hoop waarvan we horen moet een zekerheid worden in ons denken. De Hoop op onze Heere Jezus Christus, volhard u daarin, ondanks al het nieuws dat we horen?

In 1 Thessalonicenzen 5 komt Paulus opnieuw terug op Geloof, Hoop en Liefde als hij schrijft:

Maar laten wij, die van de dag zijn, nuchter zijn, bekleed met het **borstharnas van geloof en liefde, en met de hoop op de zaligheid als helm.**

Geloof, Hoop en Liefde beschermen ons. Het is als een borstharnas dat ons beschermt tegen alles dat we om ons heen horen, zien en ervaren.

Terug naar Openbaring. We gaan naar de zesde gemeente, de gemeente in Filadelfia. Johannes schrijft aan hen in Openbaring 3:10

“Omdat u het woord van **Mijn volharding** hebt bewaard, zal Ik ook u bewaren voor het uur van de verzoeking, die over heel de wereld komen zal, om hen die op de aarde wonen te verzoeken.”

Deze gemeente wordt bewaard van het uur van de verzoeking dat over de hele wereld komen gaat... Waarom? Omdat ze het woord van Mijn, dat is de Heere Jezus, volharding hebben bewaard. Het woord van de volharding, de standvastigheid van de Heere Jezus. Welk woord is dit precies? Ik denk zelf aan de volharding die de Heere Jezus toonde tijdens het lijden dat Hij meemaakte. Hij bleef standvastig en hij bleef zien op Zijn Hemelse Vader, wat men ook van

Hem zei, wat Hem ook overkwam... Een voorbeeld voor ons. Meer op Jezus lijken heeft weinig te maken met dat je aan lijden ontsnapt. Meer op Jezus lijken heeft weinig te maken met dat je geen lijden mee maakt. Nee, meer op Jezus lijken heeft ALLES te maken met volharding en standvastigheid dwars door het lijden heen. Als het uur van de verzoeking over de wereld gaat is die volharding wat ons bewaart. Of, als Corona over de wereld gaat, is dat wat ons bewaart. Het bewaart ons niet tegen besmet raken met Corona. Nee, het bewaart ons geloof, onze liefde en onze hoop. Het bewaart ons niet tegen de dood, nee, de heiligen worden overwonnen lezen we in zowel Daniel als Openbaring, tot de dood toe... Maar, hun geloof wordt bewaart!

Ik lees nog twee teksten uit Openbaring die hier alles mee te maken hebben. Openbaring 13:10 en Openbaring 14:12-13

“Als iemand in gevangenschap voert, die gaat zelf in gevangenschap. Als iemand met het zwaard doodt, die moet zelf met het zwaard gedood worden. Hier is de **volharding en het geloof van de heiligen.**”

“Hier is de volharding en het geloof van de heiligen”, dit vers lezen we in een verschrikkelijke context! Dit vers staat tussen de beschrijving van twee beesten die opkomen uit de aarde. Het eerste beest wordt macht gegeven om oorlog te voeren tegen de heiligen en te overwinnen! Het tweede beest is het beest dat het merkteken plaatst waardoor niemand kan kopen of verkopen. Tussen die twee profetieën lezen we: hier is de volharding en het geloof van de heiligen. Hier komt het er op aan! Nu komt het aan op standvastigheid, nu komt het aan op volharding! Straks, als deze profetieën uitkomen, maar ook nu als kerken sluiten en angst vat op ons kan krijgen. Dan komt het aan op volharding!

Openbaring 14:12-13:

“Hier zien we de volharding van de heiligen. Hier komen openbaar die de geboden van God en het geloof in Jezus in acht nemen. En ik hoorde een stem uit de hemel tegen mij zeggen: Schrijf: Zalig zijn de doden die in de Heere sterven, van nu aan. Ja, zegt de Geest, opdat zij rusten van hun inspanningen, en hun werken volgen met hen.”

Alweer de volharding van de heiligen, van u en van mij! Ondanks die volharding sterven er heiligen, vroeger, vandaag de dag en straks... Door verdrukking... ziekte... Corona... Dan is daar die belofte die de Heilige Geest doet: Zij zullen rusten van hun inspanning! Volharding vraagt om inspanning, op een dag zullen we rusten van die inspanning! Dat is het perspectief dat mij persoonlijk veel hoop geeft, ook in deze tijden.

De laatste weken word ik steeds weer bepaalt bij een tekst uit Jeremia 29. Namelijk het bekend elfde vers:

“Ik immers, Ik ken de gedachten die Ik over u koester, spreekt de HEERE. Het zijn gedachten van vrede en niet van kwaad, namelijk om u toekomst en hoop te geven.”

God heeft gedachten van vrede en hoop voor ons. Steeds weer word ik bepaalt bij de context van dit vers... Dit wordt namelijk gesproken tot de Joden in ballingschap in Babel. Zij wonen als vreemdelingen in een land vol afgoden. Hun land, stad en tempel is verwoest, ligt in as, ligt in puin... En juist in die context moeten we deze tekst dan ook lezen! Vers 11 mag nooit, maar dan ook nooit worden gebruikt om aan te tonen dat wij geen lijden of tegenslag mee zullen maken. Nee, deze tekst is in zijn context bij uitstek een tekst die aantoont dat zelfs in het zwaarste lijden, God met ons is. Hij koestert goede gedachten over ons op een levensweg met hoogte- en dieptepunten, lijden en voorspoed. In dat alles, in alle omstandigheden is daar de volharding

van de heiligen. Zoals ik als zei: dat perspectief geeft mij hoop en vertrouwen.

Geen perspectief van ijle en lege beloften over een christenleven waarin geen lijden is. Niet gaan staan op beloften die God nooit heeft gedaan. Mensen om de oren slaan met Psalm 91 om alleen maar te concluderen en proclameren dat christenen geen Corona krijgen, brengt mensen in een moerassig geloof waarin we wegzakken als beloften die God nooit heeft gedaan niet uitkomen.

Nee, in ons leven is er ziekte, verdrukking, vervolging en lijden. Dat is integraal onderdeel van het leven als christen. Maar daar is die belofte aan de horizon van rust... Rust, na volharding, rust na standvastigheid. Dat is de vaste grond waarop we angst mogen vervangen met liefde. Dat is de vaste en vruchtbare grond waarop volharding mag groeien!

In het boek Openbaring neemt het getal zeven een bijzondere plaats in. Het staat voor volheid. Zo worden er genoemd: 7 gemeenten, 7 kandelaars, 7 sterren, 7 brieven, 7 zegels, 7 engelen, 7 bazuinen, 7 donderslagen, 7 plagen... En, ook 7 keer het woord Volharding! Toeval? Ik denk het niet...

Ik lees nog eens Romeinen 15:4-5

“Want alles wat eertijds geschreven is, is tot onze onderwijzing eerder geschreven, opdat wij in de weg van volharding en vertroosting door de Schriften de hoop zouden behouden. En de God van de volharding en van de vertroosting moge u geven onderling eensgezind te zijn in overeenstemming met Christus Jezus...”

Ik bidt u toe dat u door de Schiften, dat u door Gods Woord, de hoop mag behouden terwijl de Heere u vertroost en zegent met volharding

op uw levensweg. Mocht u in moeilijke omstandigheden zitten of terecht komen, mocht uw geloof op de proef gesteld worden, laat dan Jakobus 1:3 tot een zegen zijn:

“want u weet dat de beproeving van uw geloof volharding teweegbrengt.’

Voordat ik afrond wil ik toch nog een Psalm met u lezen ter bemoediging. **Psalm 46**

God is ons een toevlucht en kracht;

Hij is in hoge mate een hulp gebleken in benauwdheden.

3. Daarom zullen wij niet bevreesd zijn, al veranderde de aarde van plaats

en werden de bergen verzet naar het hart van de zeeën.

4. Laat haar water bruisen, laat het schuimen,

laat de bergen beven door haar onstuimigheid. Sela

5. De beekjes van de rivier verblijden de stad van God,

het heiligdom, de woningen van de Allerhoogste.

6. God is in haar midden, zij zal niet wankelen;

God zal haar helpen bij het aanbreken van de morgen.

7. De heidenvolken tierden, de koninkrijken wankelden;

Hij liet Zijn stem klinken: de aarde smolt weg.

8. De HEERE van de legermachten is met ons;

de God van Jakob is voor ons een veilige vesting. Sela

9. Kom, zie de daden van de HEERE,

Die verwoestingen op de aarde aanricht;

10. Die de oorlogen doet ophouden tot aan het einde der aarde,

de boog breekt en de speer in stukken slaat,
de wagens met vuur verbrandt.

11. Geef het op en weet dat Ik God ben;

Ik zal geroemd worden onder de heidenvolken,
Ik zal geroemd worden op de aarde.

12. De HEERE van de legermachten is met ons;

de God van Jakob is voor ons een veilige vesting. Sela

In alle moeilijkheden is de Heere van de legermachten met ons!

Tenslotte eindigen we met een prachtig vers uit het einde van het boek Openbaring.

Openbaring 21:5 En Hij Die op de troon zit, zei: Zie, Ik maak alle dingen nieuw.

Er is een tijd na Corona... Er is Hoop!

Amen!